

men jeg tør forudsætte, at naar Lagtinget har ment, at det er den rigtige, kan man ganske rolig blive staaende ved dette, saa meget mere som vi her staaar overfor en Forsøgslovgivning. At det er en Forsøgslovgivning, giver § 87 Udtryk for, idet den siger: „Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1927 og bortfalder den 1. April 1932.“ Deraf forstaar jeg, at det, man her vil, ikke er en endelig Ordning, men i Virkeligheden et Forsøg.

Der er en Ting, jeg ikke forstaar, og som har vakt min Forbavselse, men det kan jo være, det er, fordi jeg ikke kender Forholdene. Det er Bestemmelsen i § 8, 3die Stykke, hvor der staaar: „Angaar Udskiftningen Fuglebjerger eller anden Herlighed af større Betydning ...“. Jeg vil gerne spørge, hvorledes det er muligt at udskifte Fuglebjerger. Jeg troede, et Fuglebjerger var — jeg havde nær sagt Allemandseje, hvor man drev Fuglelagt. Hvorledes er det muligt at udskifte et Fuglebjerger? Jeg tænker, at det ærede Medlem for 7de Kreds er i Stand til at svare mig derpaa, og det vilde interessere mig meget. For jeg kan jo ikke tænke mig, naar det er vedtaget af Lagtinget, at det saa er — for at bruge et stærkt Ord — Værl. Det maa vel altsaa virkelig kunne lade sig gøre at udskifte et Fuglebjerger.

Om Fremgangsmaaden ved Udskiftningen skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Det forekommer mig i og for sig at være et ret underordnet Spørgsmaal. Det, det kommer an paa, er jo ikke, paa hvilken Maade man teknisk kan gennemføre Udskiftningen, men at Udskiftningen kan gennemføres tilfredsstillende. Arbejdet foretages af Udskiftningskommissionen, og her er der fuldkommen Enighed mellem Lagtinget og Ministeren.

Ifølge § 14 skal der boniteres og opmaales. Jeg forstaar ikke rigtig, om Boniteringen skal foregaa paa samme Maade, hvorpaa Boniteringen hernede er foregaaet. Det maa vel være Mening. Men i saa Tilfælde maa det vel blive en ret stor Historie. At bonitere selv forholdsvis smaa Stykker vil være et meget betydeligt Arbejde. Naar man kender til Landbrugsforhold, ved man, at selv paa en enkelt Mark skal der helst boniteres mange Steder, fordi Marken kan være af meget forskellig Beskaffenhed, og

jeg vil altsaa tro, at Boniteringen, hvis den skal gennemføres konsekvent, bliver et meget stort Arbejde. Men det kan jo være, at man ikke tager det slet saa vidtløftigt, som vi gjorde det herhjemme i sin Tid. Saa vidt jeg erindrer, foregik Boniteringen her i Løbet af 44 Aar. Paa Grund af det mindre Areal kan det selvfølgelig ikke tage den samme Tid deroppe — det tør jeg ogsaa forudsætte, naar der er Tale om en Forsøgslovgivning paa 5—6 Aar. Men jeg vil gerne spørge, om det er muligt paa tilfredsstillende Maade at foretage en Bonitering som den foreslaaede.

Der er to Arter af Udskiftning, idet der er to Arter af Marker, en Indmark og en Udmark, og jeg lagde Mærke til, at den ærede Ordfører for Venstre gjorde opmærksom paa, at Udmarken var langt mindre værdifuld end Indmarken. Men disse to Slags Marker flyder vel ud i hinanden? Der er vel overhovedet ikke nogen fast Grænse, hvor Indmarken slutter, og hvor Udmarken begynder, saa at man kan sige ganske bestemt: Her er Indmark, og her er Udmark. I Lovforslaget bestemmes jo ogsaa, at man, hvis det bliver nødvendigt i enkelte Tilfælde, kan tage en Del af Udmarken med for at faa en forstandig Udskiftning af Indmarken, og det er sikkert rigtigt nok.

§ 23 indeholder en Bestemmelse, der lyder saaledes: „Under Udskiftning kan, saa vidt fornødent findes, inddrages enhver udenfor Udskiftningsomraadet liggende Ejendom, om end denne ikke selv befinder sig i noget Fællesskab.“ Denne Bestemmelse har jeg studset noget over, thi jeg maa antage, at den Slags Ejendomme ligger isoleret og i Virkeligheden er udskiftede. Kan man da uden videre inddrage en saadan Ejendom under Udskiftning og sige: Den trænger ganske vist ikke til Udskiftning, men den hører — om jeg saa maa sige — ind i Systemet, og derfor tager vi den alligevel med?

I Kapitel 5 findes en Mængde Bestemmelser af vidt forskellig Karakter med Hensyn til Udlodning, Bestemmelser, som ganske sikkert er nødvendige, naar man skal have en forstandig Udskiftning. De angaar f. Eks. Mærkning af Lodderne paa tilbørlig Maade, Vejanlæg, Vandafløb og Hegnspligt.

Kapitel 7 handler om Udflugtning, og